

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 26ης Απριλίου 2006

όσον αφορά πρόταση οδηγίας σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά

(ΕΚΤ/2006/21)

(2006/C 109/05)

Εισαγωγή και νομική βάση

Στις 19 Ιανουαρίου 2006 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης όσον αφορά πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2000/12/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ [COM(2005) 603 τελικό, εφεξής «προτεινόμενη οδηγία»].

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στο άρθρο 105 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 105 παράγραφος 2 τέταρτη περίπτωση αυτής, καθώς η προτεινόμενη οδηγία αφορά ένα από τα βασικά καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ), και συγκεκριμένα την προώθηση της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών⁽¹⁾. Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ βασίζεται επίσης στο άρθρο 105 παράγραφος 5 της συνθήκης, σύμφωνα με το οποίο το ΕΣΚΤ συμβάλλει στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη περίοδος του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

1.1 Η προτεινόμενη οδηγία αποτελεί μία ιδιαίτερα ευπρόσδεκτη πρωτοβουλία, καθώς προβαίνει στη θέσπιση διεξοδικού νομικού πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών στην ΕΕ. Η μεγάλη διαφοροποίηση που χαρακτηρίζει σήμερα τις εθνικές νομοθεσίες στον τομέα των πληρωμών δυσχεραίνει την υλοποίηση του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ (Single Euro Payments Area — SEPA). Ως εκ τούτου, η εναρμόνιση των εθνικών νομικών προδιαγραφών στον τομέα των πληρωμών θα συνδράμει την τραπεζική κοινότητα στην προσπάθεια δημιουργίας του SEPA. Εξάλλου, η εισαγωγή της έννοιας «ιδρύματα πληρωμών» αναμένεται ότι θα οδηγήσει σε εναρμόνιση των κανόνων πρόσβασης στην αγορά των υπηρεσιών πληρωμών. Πάντως, για την πλήρη αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων της εναρμονισμένης νομοθεσίας, προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην ευθυγράμμιση του ρυθμιστικού πεδίου της προτεινόμενης οδηγίας με εκείνο της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα⁽²⁾ και να ληφθεί ιδίως υπόψη η ανάγκη διάκρισης των υπηρεσιών πληρωμών που έχουν ως βάση τους λογαριασμούς πληρωμών από τις υπηρεσίες πληρωμών ηλεκτρονικού χρήματος που ως βάση έχουν το σύστημα της κεντρικής λογιστικής. Πάντως, εάν η έκδοση της προτεινόμενης οδηγίας καθυστερήσει, ενδέχεται να τεθούν σε κίνδυνο τόσο η θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων συμβατών με τον SEPA την 1η Ιανουαρίου 2008 όσο και η πλήρης μετάβαση σε αυτόν έως το 2010. Από την άποψη αυτή οι διατάξεις των τίτλων III και IV της προτεινόμενης οδηγίας έχουν κεφαλαιώδη σημασία, καθώς εισάγουν μία εναρμονισμένη δέσμη κανόνων όσον αφορά τις απαιτήσεις πληροφόρησης, την αδειοδότηση, την εκτέλεση και την ευθύνη σε σχέση με τις πράξεις πληρωμής. Απ' ό,τι φαίνεται, τα ζητήματα πολιτικής και τα νομικά ζητήματα που αποτυπώνονται στις διατάξεις των εν λόγω τίτλων είναι ίσως επιλύσιμα εντός σχετικά σύντομου χρονικού πλαισίου. Εάν υπάρξει παράταση στις διαπραγματεύσεις, θα μπορούσε ενδεχομένως να εξεταστεί η δυνατότητα παράλειψης ορισμένων τμημάτων της προτεινόμενης οδηγίας και να δοθεί προτεραιότητα στην έκδοση όσων διατάξεων της είναι απαραίτητες για την επιτυχή υλοποίηση του SEPA.

⁽¹⁾ Ακόμη, η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στο άρθρο 22 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που αφορά το καθήκον της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών, μεταξύ άλλων, να εξασφαλίζουν αποτελεσματικά και υγιή συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών, εντός της Κοινότητας και με άλλες χώρες.

⁽²⁾ Οδηγία 2000/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2000 για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος (ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 39).

- 1.2 Πάντως, ορισμένες πτυχές της προτεινόμενης οδηγίας εγείρουν προβληματισμούς οι οποίοι αναπτύσσονται διεξοδικότερα στη συνέχεια.

Ειδικές παρατηρήσεις

2. Δραστηριότητα των ιδρυμάτων πληρωμών

- 2.1 Η εισαγωγή της νέας έννοιας των «ιδρυμάτων πληρωμών» συνιστά ένα βήμα προς την κατεύθυνση της εναρμόνισης των διαφορετικών προσεγγίσεων που ακολουθεί σήμερα το κάθε εθνικό δίκαιο σε ό,τι αφορά τη ρύθμιση των φορέων που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών χωρίς να είναι πιστωτικά ιδρύματα, ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ή γραφεία ταχυδρομικών επιταγών. Παρ' όλα αυτά, η προτεινόμενη οδηγία δεν είναι σαφής όσον αφορά τα είδη δραστηριότητας που επιτρέπεται να ασκούν τα εν λόγω ιδρύματα πληρωμών. Βάσει της προτεινόμενης οδηγίας τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να λαμβάνουν από το κοινό κεφάλαια με σκοπό την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Τα κεφάλαια αυτά, όμως, δεν θα πρέπει να είναι καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια κατά την έννοια του άρθρου 3 της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας⁽³⁾, ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα (βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας).

- 2.2 Εν προκειμένω, η διατύπωση της προτεινόμενης οδηγίας δεν καθιστά σαφές εάν τα ιδρύματα πληρωμών επιτρέπεται να διατηρούν κεφάλαια τα οποία εμφανίζουν οικονομικά και νομικά χαρακτηριστικά παρόμοια με τις καταθέσεις ή το ηλεκτρονικό χρήμα. Η ικανότητα των εν λόγω ιδρυμάτων να παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών υποδηλώνει ότι τα ίδια θα μπορούσαν να διατηρούν κεφάλαια για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του αναγκαίου για την ολοκλήρωση ορισμένης πράξης πληρωμής. Αυτό προκαλεί προβληματισμό, καθώς το άρθρο 65 παράγραφος 4 της προτεινόμενης οδηγίας αναφέρεται σε «λογαριασμούς ταμειωτηρίου», χωρίς να εξηγηθεί πού και για ποιο σκοπό τηρούνται. Πάντως, οι αιτιολογικές σκέψεις 8 και 9 της προτεινόμενης οδηγίας προβλέπουν ότι τα ιδρύματα πληρωμών δεν μπορούν να λαμβάνουν καταθέσεις. Τα ζητήματα αυτά αναπτύσσονται διεξοδικότερα στη συνέχεια.

- 2.3 Σημειώνεται, εξάλλου, ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος της προτεινόμενης οδηγίας, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να επιχειρούν την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σε περιπτώσεις που τα κεφάλαια καλύπτονται από πιστωτικό όριο, χωρίς να υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά την ικανότητα χορήγησης πίστης, τόσο από άποψη ποσού ή/και διάρκειας της χορηγούμενης πίστης.

3. Καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια

- 3.1 Σε ό,τι αφορά την τήρηση καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων, θα πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 3 της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας απαγορεύει σε επιχειρήσεις εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων την άσκηση της δραστηριότητας αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων από το κοινό. Ενώ η ενοποιημένη τραπεζική οδηγία δεν ορίζει την «αποδοχή καταθέσεων», το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει ερμηνεύσει διασταλτικά την προβλεπόμενη στην εν λόγω οδηγία έννοια των «καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων», σημειώνοντας ότι «η έκφραση “άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια” [...] περιλαμβάνει όχι μόνο τα χρηματοοικονομικά προϊόντα, ίδιο χαρακτηριστικό γνώρισμα των οποίων είναι η υποχρέωση επιστροφής, αλλά και εκείνα τα προϊόντα τα οποία, μολονότι δεν διαθέτουν το ίδιο αυτό χαρακτηριστικό γνώρισμα, αποτελούν αντικείμενο συμβάσεως προβλέπουσας την επιστροφή των καταβληθέντων κεφαλαίων»⁽⁴⁾. Δεν έχει σημασία εάν τα κεφάλαια που λαμβάνονται έχουν τη μορφή κατάθεσης ή άλλη μορφή, όπως «η διαρκής έκδοση ομολόγων και άλλων παρόμοιων τίτλων»⁽⁵⁾, σύμφωνα με τους όρους παλαιότερης διατύπωσης της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας. Έτσι, «κάθε λήψη χρηματικών διαθεσίμων είναι δυνατό να συνιστά δραστηριότητα αποδοχής καταθέσεων (με την ευρύτερη έννοια του όρου), εφόσον συνεπάγεται και επιστροφή των ληφθέντων χρηματικών διαθεσίμων. Εν προκειμένω δεν έχει σημασία εάν η υποχρέωση επιστροφής υφίσταται ήδη κατά το χρόνο λήψης των χρηματικών διαθεσίμων (και εάν αποτελεί ουσιώδη όρο

⁽³⁾ Οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2000 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/29/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 70 της 9.3.2006, σ. 50).

⁽⁴⁾ Βλέπε σκέψη 17 της απόφασης της 11ης Φεβρουαρίου 1999 στην υπόθεση 366/97 *Massimo Romanelli* [1999] Συλλογή I-855.

⁽⁵⁾ Αιτιολογική σκέψη 5 της πρώτης οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1997, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ L 322 της 17.12.1997, σ. 30). Η οδηγία καταργήθηκε με την οδηγία 2000/12/ΕΚ.

της συναλλαγής) ή προκύπτει αποκλειστικά από τη δημιουργία συμβατικού δικαιώματος»⁽⁶⁾. Η ορθή ερμηνεία της αποδοχής καταθέσεων «θα πρέπει να έχει ως γνώμονα το φάσμα των καταθέσεων που αποτελούν αντικείμενο προστασίας, η δε ερμηνεία των χαρακτηριστικών της “δραστηριότητας χορήγησης πίστης” να πραγματοποιείται υπό το πρίσμα των κινδύνων που θεωρούνται σημαντικοί από την άποψη της προστασίας των καταθέσεων. Αυτό οδηγεί σε μία τάση διασταλτικής ερμηνείας τόσο της δραστηριότητας αποδοχής καταθέσεων όσο και της πίστης»⁽⁷⁾.

- 3.2 Φαίνεται, με βάση τα παραπάνω, πως τα ιδρύματα πληρωμών όντως θα λαμβάνουν καταθέσεις από τους πελάτες τους. Εφόσον ισχύει κάτι τέτοιο, στην περίπτωση πτώχευσης ορισμένου ιδρύματος πληρωμών, κεφάλαια που αυτό ενδεχομένως θα διατηρούσε κατά το χρόνο κήρυξης της πτώχευσης θα αποτελούσαν κατ' αρχήν μέρος της πτωχευτικής του περιουσίας και, επομένως, θα ήταν διαθέσιμα για την ικανοποίηση των απαιτήσεων όλων των δανειστών του. Η δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων αποτελεί την πεμπτούσια της έννοιας της «τραπεζικής δραστηριότητας» αυτής καθ' εαυτή, όπως σαφώς συνάγεται από τον ορισμό του «πιστωτικού ιδρύματος» σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας⁽⁸⁾. Η αλλοίωση της θεμελιώδους έννοιας της «τραπεζικής δραστηριότητας» απαιτεί προσεκτική εξέταση από άποψη νομισματικής πολιτικής, υγείας και ασφάλειας των συστημάτων πληρωμών, χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και στατιστικής, ήτοι τομέων επί του συνόλου των οποίων το ΕΣΚΤ απολαύει εκτενών αρμοδιοτήτων. Οι δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών περιλαμβάνουν τη διατήρηση κεφαλαίων του κοινού έστω και για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Συνεπώς, κατά τη θέσπιση των απαιτήσεων εποπτείας και των εχεγγύων για τις δραστηριότητες αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ζητήματα προστασίας του καταναλωτή και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.

4. Απαιτήσεις εποπτείας

- 4.1 Εν γένει η προτεινόμενη οδηγία θα επιτρέψει στα ιδρύματα πληρωμών να λειτουργούν υπό καθεστώς εποπτείας χαλαρότερο από το εφαρμοστέο βάσει της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας. Πέραν της τήρησης μίας συγκεκριμένης διαδικασίας αδειοδότησης βασισμένης στην πλήρωση μίας σειράς ποιοτικών προϋποθέσεων, τα ιδρύματα πληρωμών θα κληθούν να συμμορφωθούν με ένα κανονιστικό πλαίσιο που i) κατά κύριο λόγο θα στηρίζεται σε μία σειρά γενικά διατυπωμένων απαιτήσεων πληροφόρησης και ii) δεν θα περιλαμβάνει κεφαλαιακές απαιτήσεις σε σχέση με ποσοτικά μετρήσιμους κινδύνους (βλέπε άρθρο 5 της προτεινόμενης οδηγίας). Το χαλαρό καθεστώς εποπτείας εγείρει ορισμένους προβληματισμούς, τους οποίους επιτείνει το γεγονός ότι η προτεινόμενη οδηγία, σε αντίθεση με την κανονιστική προσέγγιση που ακολουθείται σε άλλα κοινοτικά νομοθετήματα τα οποία διέπουν την ανάληψη και άσκηση της δραστηριότητας παροχής χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, επιτάσσει την πλήρη εναρμόνιση (βλέπε άρθρο 78 της προτεινόμενης οδηγίας).
- 4.2 Η ΕΚΤ θεωρεί ότι υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης της προβλεπόμενης στην προτεινόμενη οδηγία κανονιστικής μεταχείρισης των ιδρυμάτων πληρωμών σε τρεις βασικούς τομείς. Πρώτον, η ασάφεια που χαρακτηρίζει τη διάκριση μεταξύ των ιδρυμάτων πληρωμών και των λοιπών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών καθιστά εξαιρετικά δύσκολη την αξιολόγηση των κινδύνων και των συναφών εχεγγύων. Αυτό ισχύει όχι μόνο εάν και στο βαθμό που τα ιδρύματα πληρωμών επιτρέπεται να διατηρούν κεφάλαια που δύσκολα διακρίνονται από τις καταθέσεις, αλλά και σε ό,τι αφορά τη δυνατότητά τους να χορηγούν πίστη χρηματοδοτούμενη από κεφάλαια που προέρχονται από το κοινό (βλέπε παράγραφο 4 του παραρτήματος της προτεινόμενης οδηγίας). Δεύτερον, η προτεινόμενη οδηγία δεν ξεετάζει τις διαφορετικές κατηγορίες κινδύνων που συνδέονται με τις υπηρεσίες πληρωμών. Εν προκειμένω αξίζει να υπομνησθεί ότι οι υπηρεσίες πληρωμών τις οποίες εκτελούν τα πιστωτικά ιδρύματα θα υπόκεινται σε ειδικές κεφαλαιακές απαιτήσεις λόγω του λειτουργικού κινδύνου που συνδέεται με τις εν λόγω υπηρεσίες⁽⁹⁾. Τρίτον, μπορεί επίσης να υποστηριχτεί ότι η διαδικασία αδειοδότησης που προβλέπεται στην προτεινόμενη οδηγία βασίζεται σε κριτήρια τα οποία αφήνουν πολύ μεγάλα περιθώρια διαφορετικής ερμηνείας σε εθνικό επίπεδο. Υπό συγκεκριμένες περιστάσεις τα κράτη μέλη έχουν επίσης τη δυνατότητα να προβλέπουν παρεκκλίσεις σε σχέση με κάποιες από τις προϋποθέσεις αδειοδότησης⁽¹⁰⁾.
- 4.3 Ενόψει των παραπάνω, φαίνεται να υπάρχει βάσει της προτεινόμενης οδηγίας μία ανακολουθία σε ό,τι αφορά, αφενός, το φάσμα των δραστηριοτήτων που μπορούν να ασκούν τα ιδρύματα πληρωμών και, αφετέρου, το πλαίσιο προληπτικής εποπτείας εντός του οποίου αυτές ασκούνται. Εφόσον αποσαφηνιστεί το πραγματικό φάσμα των εν λόγω δραστηριοτήτων, θα πρέπει να εξεταστεί, βάσει αξιολόγησης των συναφών κινδύνων, η θέσπιση υποχρέωσης τήρησης κατάλληλων κεφαλαιακών απαιτήσεων ή/και άλλων ανάλογων εχεγγύων (π.χ. απαιτήσεων αρχικού κεφαλαίου, εγγυήσεων).

⁽⁶⁾ Βλ. A. Bornemann, *Abridged Opinion on the Concept of the Credit Institution in the Directives of the European Community Relating to Bank Regulation and Supervision*, σ. 11. Το κείμενο διατίθεται σε μορφή PDF στην ακόλουθη πηγή: <<http://www.money-advice.net/media.php?id=234>> (δεν υπάρχει ελληνική μετάφραση).

⁽⁷⁾ Ό.π.

⁽⁸⁾ Το άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) προβλέπει ότι ως «πιστωτικό ίδρυμα» νοείται «επιχείρηση, της οποίας η δραστηριότητα συνίσταται στην αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων από το κοινό και στη χορήγηση πιστώσεων για ίδιο λογαριασμό».

⁽⁹⁾ Βλέπε μέρος 2 του παραρτήματος X της πρότασης οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων και της οδηγίας 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, για την επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και των πιστωτικών ιδρυμάτων [COM(2004) 486 τελικό].

⁽¹⁰⁾ Οι όροι που πρέπει να πληρούνται για την εφαρμογή των σχετικών παρεκκλίσεων καθορίζονται στο άρθρο 21 της προτεινόμενης οδηγίας.

- 4.4 Λόγω της απουσίας κεφαλαιακών απαιτήσεων όσον αφορά τα ιδρύματα πληρωμών θα μπορούσε ενδεχομένως να εμφολωθή η καιροσκοπική εκμετάλλευση του εκάστοτε ευνοϊκότερου εποπτικού καθεστώτος («εποπτικό αρμπιτράζ»). Ανεξάρτητα από το εάν τα ιδρύματα πληρωμών ασκούν τη δραστηριότητα πληρωμών τους άμεσα ή δια μέσου θυγατρικών που αποτελούν ιδρύματα πληρωμών, θα υπόκεινται σε εποπτεία, σε ενοποιημένη βάση, για λειτουργικούς και πιστωτικούς κινδύνους. Αντίθετα, αυθύπαρκτα ιδρύματα πληρωμών ή ιδρύματα πληρωμών που δεν ανήκουν σε κάποιο τραπεζικό όμιλο δεν θα υπόκεινται σε καμία κεφαλαιακή απαίτηση, παρά το γεγονός ότι θα ασκούν την ίδια δραστηριότητα.
- 4.5 Επιπλέον, η προτεινόμενη οδηγία είναι γενικά ασαφής όσον αφορά τις ευθύνες των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής. Για παράδειγμα, στο άρθρο 6 τρίτη παράγραφος της προτεινόμενης οδηγίας ρυθμίζεται η χορήγηση ευρωπαϊκών διαβατηρίων σε ιδρύματα πληρωμών, χωρίς ωστόσο να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη αρμόδια αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους, η οποία θα είναι επιφορτισμένη με την εποπτεία των εν λόγω ιδρυμάτων. Θα άξιζε εν προκειμένω μία προσεκτικότερη εξέταση των ζητημάτων αυτών.
- 4.6 Κατά την εφαρμογή του άρθρου 15 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να γίνονται σεβαστές οι αρμοδιότητες του ΕΣΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών όσον αφορά την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών, καθώς επίσης και οι αρμοδιότητες που τυχόν έχουν στον τομέα της εποπτείας εθνικές κεντρικές τράπεζες κρατών μελών, ανάλογα με την περίπτωση.
- 4.7 Οι εποπτικές εξουσίες των αρμόδιων αρχών βάσει του άρθρου 16 της προτεινόμενης οδηγίας θα μπορούσαν να αποσαφηνιστούν περαιτέρω από διάφορες απόψεις. Πρώτον, το πεδίο εφαρμογής των «επιτόπιων ελέγχων» [άρθρο 16 στοιχείο β)] θα μπορούσε να καθοριστεί ακριβέστερα. Δεύτερον, θα μπορούσε επίσης να αποσαφηνιστεί το ακριβές νόημα της εξουσίας επιβολής «ανάλογων ποινών» [άρθρο 16 στοιχείο δ)]. Τρίτον, θα μπορούσαν να εξειδικευτούν, πιθανόν σε χωριστή διάταξη, οι όροι αναστολής και ανάκλησης της άδειας [άρθρο 16 στοιχείο ε)]. Προς επίτευξη επαρκούς ισοτιμίας όρων στον ευρωπαϊκό χώρο και επαρκούς βαθμού αποτελεσματικότητας στην εποπτεία των ιδρυμάτων που απολαύουν της ελευθερίας εγκατάστασης και της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, το άρθρο 16 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλες οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν όλες τις εξουσίες που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο, ιδίως τις ικανότητες εποπτείας και εκτέλεσης.
- 4.8 Το άρθρο 19 της προτεινόμενης οδηγίας προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιτρέπουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των οικείων αρμόδιων αρχών, κεντρικών τραπεζών, του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ. Ενώ η διάταξη αυτή είναι κατ' αρχήν ευπρόσδεκτη, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή είναι διαφορετική από την κεντρική τράπεζα και η τελευταία είναι επίσης ο εποπτικός φορέας του συστήματος πληρωμών, συνιστάται η συμπλήρωσή της με άλλες διατάξεις, οι οποίες να προβλέπουν ότι i) πριν από τη χορήγηση ή την αναστολή/ανάκληση της άδειας, η αρμόδια αρχή οφείλει να διαβουλευτεί με την οικεία κεντρική τράπεζα και ότι ii) οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να ανταλλάσσουν πληροφορίες με την οικεία κεντρική τράπεζα. Οι διατάξεις αυτές αναμένεται ότι θα αποδειχθούν λυσιτελείς, δεδομένης της εν γένει ευθύνης των κεντρικών τραπεζών στον τομέα των πληρωμών.

5. Άδεια πιστωτικού ιδρύματος ή ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος

- 5.1 Εάν επιτραπεί στα ιδρύματα πληρωμών η διατήρηση κεφαλαίων που από οικονομική και νομική άποψη αποτελούν καταθέσεις, έστω κι αν δεν χαρακτηρίζονται ως τέτοιες από άποψη ορολογίας που χρησιμοποιείται στην προτεινόμενη οδηγία, ο κίνδυνος θα είναι ανάλογος με εκείνον των πιστωτικών ιδρυμάτων ή των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος. Παρομοίως, τα εχέγγυα θα πρέπει να είναι ανάλογα με εκείνα που εφαρμόζονται στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων ή/και των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος. Έπεται ότι η παροχή υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει κατά προτίμηση να περιοριστεί στα πιστωτικά ιδρύματα ή στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος. Αυτή είναι μάλιστα και η προσέγγιση που προκρίνει η ΕΚΤ, καθώς αναμένεται πως θα διασφαλίσει την επαρκή προστασία των κεφαλαίων των πελατών και μία υγιή χρηματοπιστωτική δραστηριότητα.
- 5.2 Εάν τα εχέγγυα που επιβάλλονται στα πιστωτικά ιδρύματα ή/και στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος θεσπιστούν και για τα ιδρύματα πληρωμών, τότε οι διατάξεις του τίτλου II της προτεινόμενης οδηγίας θα χρειαστούν αναδιατύπωση εκ βάθρων.

6. Περιορισμός των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων πληρωμών

- 6.1 Εάν, σύμφωνα με τα προτεινόμενα από την Επιτροπή, εισαχθεί η κατηγορία των χαλαρά εποπτευόμενων «ιδρυμάτων πληρωμών», η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να διευκρινιστεί ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα ιδρύματα πληρωμών να διατηρούν κεφάλαια των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο του περιορισμένου χρονικού διαστήματος κατά το οποίο αυτά μεταφέρονται από τον πληρωτή στο δικαιούχο, ούτε και να επανεπενδύουν τα κεφάλαια αυτά. Σε αντίθετη περίπτωση η ισχύουσα διατύπωση του άρθρου 10 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας θα μπορούσε να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι το άνοιγμα λογαριασμών από ιδρύματα πληρωμών στα βιβλία τους συνεπάγεται ότι αυτά θα μπορούσαν να επανεπενδύουν προς όφελός τους τα κεφάλαια που θα λαμβάνουν. Μια τέτοια διευκρίνιση θα ήταν εφικτή, για παράδειγμα, μέσω του περιορισμού των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών των ιδρυμάτων πληρωμών σε εκείνες της παραγράφου 7 του παραρτήματος της προτεινόμενης

οδηγίας. Η δραστηριότητα της παραγράφου 5 του παραρτήματος θα μπορούσε και αυτή να θεωρηθεί δραστηριότητα παρεχόμενη από ιδρύματα πληρωμών, εφόσον, όμως, διευκρινιζόταν ότι η δραστηριότητα της έκδοσης καρτών συνοδεύεται από υποχρέωση του κατόχου της κάρτας να τηρεί το λογαριασμό του σε πιστωτικό ίδρυμα. Εξάλλου, δεν θα πρέπει να επιτραπεί στα ιδρύματα πληρωμών η χορήγηση πίστης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παραρτήματος της προτεινόμενης οδηγίας.

- 6.2 Ακόμη, προς αποφυγή κάθε αποκλίνουσας ερμηνείας, ίσως είναι χρήσιμο να καθοριστούν οι συγκεκριμένες υπηρεσίες τις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν συγκεκριμένοι τύποι ιδρυμάτων, οι δε παράγραφοι του παραρτήματος της προτεινόμενης οδηγίας να διαρθρωθούν ως ακολούθως: i) παράγραφοι 1-7: πιστωτικά ιδρύματα, ii) παράγραφοι 1-3 και 5-7: ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος και iii) παράγραφος 7: ιδρύματα πληρωμών. Εξάλλου, όπως προαναφέρθηκε, και η δραστηριότητα της παραγράφου 5 του παραρτήματος θα μπορούσε να θεωρηθεί δραστηριότητα παρεχόμενη από ιδρύματα πληρωμών⁽¹⁾. Το ίδιο θα ισχύει και για τη δραστηριότητα της παραγράφου 4 του παραρτήματος, εφόσον διασφαλίζεται ότι τα κεφάλαια που λαμβάνονται από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών δεν θα μπορούν να διατεθούν για τη χορήγηση πίστης σε άλλους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.
- 6.3 Κι άλλα ελάχιστα απαιτούμενα εγγύγια θα μπορούσαν να εξεταστούν ενόψει της προστασίας των κεφαλαίων των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών. Για παράδειγμα, βάσει της νομοθεσίας ορισμένων κρατών μελών (π.χ. της Γερμανίας και του Ηνωμένου βασιλείου) και των Ηνωμένων Πολιτειών, τα χρηματικά διαθέσιμα που πελάτες τοποθετούν σε διαμεσολαβητές στο πλαίσιο συμφωνιών εκκαθάρισης συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης (futures) θεωρούνται ιδιοκτησία του πελάτη και όχι κατάθεση μετρητών. Συχνά η ρύθμιση αυτή προβλέπεται από ειδική νομοθεσία ή επιβεβαιώνεται από τη νομολογία. Μία επιλογή που δεν εξετάζει την εμπράγματη φύση των μετρητών —η τελευταία, θεωρούμενη υπό το πρίσμα της νομοθεσίας ορισμένων κρατών μελών, ενδεχομένως δημιουργεί δυσκολίες— θα μπορούσε να συνίσταται στη θέσπιση των εγγυών που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας, βάσει του οποίου τα ιδρύματα πληρωμών θα υποχρεούνται να καταχωρίζουν χωριστά τα κεφάλαια των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών στα βιβλία τους. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί με τροποποίηση της προτεινόμενης οδηγίας προκειμένου να διασφαλιστεί η επιβολή σαφέστερων υποχρεώσεων στα ιδρύματα πληρωμών, ως ακολούθως: i) δέσμευση των κεφαλαίων που λαμβάνονται για συγκεκριμένη πράξη πληρωμής ii) χωρισμός των κεφαλαίων που λαμβάνονται για συγκεκριμένη πράξη πληρωμής από άλλα κεφάλαια που λαμβάνονται για δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών και χωριστή καταχώρισή τους στα βιβλία του ιδρύματος πληρωμών, iii) καταχώριση των κεφαλαίων των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών σε όνομα λογαριασμού που καθιστά σαφή την ταυτότητα των τελευταίων, iv) μη ένωση των κεφαλαίων των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών με κεφάλαια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή οποιουδήποτε άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή άλλου προσώπου, v) προστασία των κεφαλαίων των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών έναντι αξιώσεων που εγείρει οποιοσδήποτε τρίτος κατά του ιδρύματος πληρωμών, vi) σε περίπτωση αφερεγγυότητας του ιδρύματος πληρωμών, έγκαιρη επιστροφή των κεφαλαίων των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, και δη πριν από την ικανοποίηση όλων των άλλων απαιτήσεων, και vii) σε περίπτωση ανεπάρκειας των κεφαλαίων που είναι διανεμητέα στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ενός αφερεγγυού ιδρύματος πληρωμών, διανομή τους σε αυτούς κατ' αναλογία προς το ύψος των απαιτήσεών τους.
- 6.4 Επιπλέον, η αναφορά του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) της προτεινόμενης οδηγίας σε επικουρικές υπηρεσίες, όπως η «εγγύηση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής», χρήζει επεξήγησης, προκειμένου να καταστεί σαφές ότι οι υπηρεσίες αυτές υφίστανται μόνο υπέρ των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι μετέχουν στη συναλλαγή.
- 6.5 Τέλος, το άρθρο 10 παράγραφος 3 της προτεινόμενης οδηγίας ορίζει ότι οι δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών δεν περιορίζονται στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της εφαρμοστέας εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας. Αυτό υποδηλώνει ότι το φάσμα των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων πληρωμών μπορεί να επεκταθεί πέραν των δραστηριοτήτων που παρατίθενται στο παράρτημα της προτεινόμενης οδηγίας, πράγμα το οποίο εγείρει δύο ζητήματα. Κατά πρώτον, η προτεινόμενη οδηγία δεν παραθέτει όλα τα είδη επιτρεπόμενων δραστηριοτήτων. Η πλήρης αξιολόγηση των δραστηριοτήτων αυτών από άποψη προστασίας του καταναλωτή και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας είναι δυνατή μόνο εάν είναι γνωστή κάθε δυνατή δραστηριότητα. Κατά δεύτερον, εάν οι εν λόγω δραστηριότητες βασίζονται στο εθνικό δίκαιο, τότε η διασφάλιση της πλήρους εναρμόνισης, η οποία αποτελεί και το σκοπό της προτεινόμενης οδηγίας, δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Για τους λόγους αυτούς ενδείκνυται η διαγραφή του άρθρου 10 παράγραφος 3 της προτεινόμενης οδηγίας.

7. Δημιουργία του SEPA

- 7.1 Σήμερα η τραπεζική κοινότητα εργάζεται εντατικά για την εξασφάλιση υπηρεσιών που θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του SEPA. Η εν λόγω κοινότητα σκοπεύει να παράσχει, ήδη από την 1η Ιανουαρίου 2008, πανευρωπαϊκά μέσα πληρωμών στους πολίτες, στις αρχές και στις εμπορικές επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση εγχώριων και διασυνοριακών πληρωμών. Η δημιουργία του SEPA όμως ενδεχομένως να δυσχερανθεί εντός του ισχύοντος κοινοτικού νομικού πλαισίου, λόγω ανομοιομορφίας των επιμέρους εθνικών νομοθεσιών.

⁽¹⁾ Επισημαίνεται ότι η διάρθρωση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη τις δραστηριότητες των γραφείων ταχυδρομικών επιταγών, εφόσον η αδειοδότησή τους και, συνεπώς, το είδος της δραστηριότητας που μπορούν να αναλάβουν, διέπεται από την εσωτερική νομοθεσία των κρατών μελών.

Η εναρμόνιση του νομικού πλαισίου στον τομέα των πληρωμών είναι, ως εκ τούτου, κεφαλαιώδης, διότι θα συνδράμει την τραπεζική κοινότητα στην προσπάθεια δημιουργίας του SEPA. Οι σχετικές με τον SEPA διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας (κατά κύριο λόγο οι διατάξεις των τίτλων III και IV) φαίνονται λιγότερο αμφιλεγόμενες από εκείνες του τίτλου II. Εάν η έκδοση της προτεινόμενης οδηγίας καθυστερήσει λόγω των παραπάνω ασαφειών, ενδέχεται να καθυστερήσει και η υλοποίηση του SEPA. Προς αποφυγή μιας τέτοιας καθυστέρησης, θα ήταν, συνεπώς, σκόπιμη η παράλειψη των διατάξεων του τίτλου II της προτεινόμενης οδηγίας. Πάντως, μία τέτοια παράλειψη θα πρέπει να τελεί υπό την προϋπόθεση της υπαγωγής των ιδρυμάτων πληρωμών σε διακριτό κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο σε εύθετο χρόνο. Έτσι, ο ρόλος των ιδρυμάτων πληρωμών λογικά θα μπορούσε να συζητηθεί στο πλαίσιο της προγραμματιζόμενης αναθεώρησης της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα, προκειμένου να επιτευχθεί ένα ομοιόμορφο κανονιστικό και εποπτικό πλαίσιο για τις διαφορετικές κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών.

- 7.2 Μία άλλη δυνατότητα έγκειται ίσως στην έκδοση κανονισμού ΕΚΤ από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης και το άρθρο 22 του καταστατικού, ο οποίος θα ρυθμίζει ειδικότερα τα ζητήματα της προτεινόμενης οδηγίας που άπτονται του SEPA και εμπίπτουν στο πεδίο των αρμοδιοτήτων του ΕΣΚΤ· παρ' όλα αυτά, θα πρέπει εν προκειμένω να αναγνωριστεί ότι δεν θα ήταν εφικτή η θέσπιση όλων των διατάξεων που εξυπηρετούν τον SEPA με αυτόν τον τρόπο.
- 7.3 Ένα επιμέρους ζήτημα που σχετίζεται με τον SEPA είναι αυτό της μέγιστης προθεσμίας εκτέλεσης «D+1», σύμφωνα με το 60 παράγραφος 1 και το άρθρο 61 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας. Αναμένεται ότι για τους περισσότερους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών θα ήταν δυνατή η πλήρωση της προϋπόθεσης αυτής έως την 1η Ιανουαρίου 2010. Πάντως, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι δεν έλαβε χώρα διαβούλευση με την τραπεζική κοινότητα εν γένει όσον αφορά τις συνέπειες της σχετικής με την «D+1» υποχρέωσης και ότι ορισμένες τραπεζικές κοινότητες ίσως αντιμετωπίσουν δυσκολίες σε ό,τι αφορά την έγκαιρη συμμόρφωσή τους.

8. Εξαίρεση των κεντρικών τραπεζών

Η τελευταία περίπτωση του άρθρου 1 της προτεινόμενης οδηγίας προβλέπει ότι οι κεντρικές τράπεζες, με την ιδιότητα των νομισματικών αρχών, και οι δημόσιες αρχές οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών. Προς άρση κάθε πιθανής αμφιβολίας ως προς το νόημα της διάταξης αυτής, θα ήταν λυσιτελές να διευκρινιστεί ότι κάθε δραστηριότητα ασκούμενη από κεντρικές τράπεζες εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας, αντί να εισαχθεί μία ασαφής διάταξη που επιτάσσει την εφαρμογή της λόγω εξαίρεσης μόνο στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών από τις κεντρικές τράπεζες, υπό τη ιδιότητά τους ως νομισματικών αρχών, ή τις δημόσιες αρχές. Οποιαδήποτε τέτοια εξαίρεση θα πρέπει να τελεί υπό την επιφύλαξη της δήλωσης πολιτικής της ΕΚΤ της 4ης Αυγούστου 2005 όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών μικρής αξίας σε ευρώ από τις κεντρικές τράπεζες προς τα πιστωτικά ιδρύματα⁽¹²⁾, στην οποία επισημαίνεται ότι, προκειμένου να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού ή ο παραγκωνισμός πρωτοβουλιών εκ μέρους των αγορών, οι Εθνικές Τράπεζες που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών μικρής αξίας προς τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις απαιτήσεις και το ανταγωνιστικό περιβάλλον της ενδιαφερόμενης αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της κάλυψης του κόστους. Η υφιστάμενη διατύπωση πιθανόν να οδηγήσει σε ανομοιόμορφη εφαρμογή της διάταξης αυτής στα κράτη μέλη, προκαλώντας αδικαιολόγητη σύγχυση τόσο στις κεντρικές τράπεζες όσο και στους φορείς της χρηματοπιστωτικής αγοράς.

9. Λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και πρόσβαση σε αυτά

- 9.1 Η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει να αποσαφηνίσει ότι οι διαχειριστές των συστημάτων πληρωμών θα μπορούν να προβαίνουν σε διάκριση μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τους όρους που οι τελευταίοι απαιτείται να πληρούν για να αποκτήσουν τη δυνατότητα πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών. Η διάκριση αυτή θα πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικούς λόγους και να αποσκοπεί στη διαχείριση των κινδύνων που συνδέονται με τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Εξάλλου, το ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου 23 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να περιοριστεί στη διασφάλιση της άνευ διακρίσεων πρόσβασης των ιδρυμάτων πληρωμών στα συστήματα πληρωμών. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 θα πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα.
- 9.2 Γίνεται αντιληπτό ότι με τη διάταξη του άρθρου 23 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας σκοπείται η εξαίρεση των συστημάτων που ορίζονται βάσει της οδηγίας για το αμετάκλητο του διακανονισμού⁽¹³⁾ από τους όρους πρόσβασης του άρθρου 23 παράγραφος 1. Παρ' όλα αυτά, η διατύπωση δεν είναι επαρκώς σαφής από την άποψη αυτή και γι' αυτό προτείνεται η εισαγωγή ρητά διατυπωμένης εξαίρεσης.

⁽¹²⁾ Διατίθεται στο δικτυακό τόπο της ΕΚΤ (www.ecb.int).

⁽¹³⁾ Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιολογίων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45) (εφεξής καλούμενη «SFD»).

- 9.3 Επίσης, η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει ότι η παροχή υπηρεσιών συμφητισμού και διακανονισμού υπόκειται σε εποπτικά πρότυπα που θεσπίζει το Ευρωσύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί, παραδείγματος χάριν, με τροποποίηση της αιτιολογικής σκέψης 12 και του άρθρου 23 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας. Εν προκειμένω το Ευρωσύστημα θα εξετάσει, σε σχέση και με το καθήκον του για προώθηση της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών της ζώνης του ευρώ, εάν η συμμετοχή των ιδρυμάτων πληρωμών σε συστήματα πληρωμών είναι επαρκώς ασφαλής και δεν συνεπάγεται αδικαιολόγητους κινδύνους για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- 9.4 Τέλος, το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της προτεινόμενης οδηγίας παρέχει ρητά στα ιδρύματα πληρωμών το δικαίωμα θέσης σε λειτουργία συστημάτων πληρωμών. Επειδή η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία ούτε ορίζει την έννοια του «διαχειριστή συστήματος πληρωμών» ούτε και ρυθμίζει τη νομική του φύση, δεν κρίνεται αναγκαία η εισαγωγή δικαιώματος των ιδρυμάτων πληρωμών (ή κάθε άλλης κατηγορίας παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτει στις διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας) να θέτουν σε λειτουργία συστήματα πληρωμών. Παρομοίως, η αναφορά στη «λειτουργία [των συστημάτων πληρωμών]» στον τίτλο και στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 23 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να διαγραφεί.

10. Επιτροπή πληρωμών

Σύμφωνα με το άρθρο 76 της προτεινόμενης οδηγίας, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιεί τον κατάλογο των υπηρεσιών πληρωμών που παρατίθενται στο παράρτημα, επικουρούμενη από επιτροπή πληρωμών η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προΐσταται εκπρόσωπος της Επιτροπής, κατά τους όρους του άρθρου 77. Λόγω της σημασίας του καταλόγου και της επίδρασης των τροποποιήσεων του στην αγορά των υπηρεσιών πληρωμών, η αποστολή της επιτροπής πληρωμών θα πρέπει να είναι σαφής, έτσι ώστε να αποφεύγεται κάθε σύγκρουση με τις αρμοδιότητες του Ευρωσυστήματος, όπως αυτές θεσπίζονται βάσει της συνθήκης και του καταστατικού. Λόγω των ειδικών αρμοδιοτήτων της στον τομέα αυτό, η ΕΚΤ θα πρέπει να εκπροσωπείται στην επιτροπή πληρωμών ως παρατηρητής.

11. Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας

- 11.1 Το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας κατά τα άρθρα 2 και 3 είναι δυνατό να οδηγήσει σε διαφορετικές ερμηνείες. Σύμφωνα με το άρθρο 2, η προτεινόμενη οδηγία εφαρμόζεται σε έναν εξαντλητικό κατάλογο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που ορίζονται ως υπηρεσίες πληρωμών και παρατίθενται στο παράρτημα της προτεινόμενης οδηγίας. Το άρθρο 3, πάλι, περιλαμβάνει έναν εκ πρώτης όψεως εξαντλητικό κατάλογο εξαιρέσεων από το πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας, αν και θα ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί το σημείο αυτό. Προς αποσαφήνιση της σχέσης ανάμεσα στα άρθρα 2 και 3 της προτεινόμενης οδηγίας, η ΕΚΤ προτείνει την αντικατάσταση του υφιστάμενου τίτλου του άρθρου 3 με τον όρο «exemptions» [η τροποποίηση αυτή δεν επηρεάζει το ελληνικό κείμενο].
- 11.2 Επιπλέον, κάποια από τα θέματα που ρυθμίζονται στο άρθρο 3 πάσχουν. Πρώτον, η προτεινόμενη οδηγία δεν φαίνεται να είναι ουδέτερη από τεχνολογική άποψη, καθώς διακρίνει μεταξύ υλικών και ηλεκτρονικών μορφών πληρωμής. Ίσως έτσι εισάγει αδικαιολόγητη διάκριση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών σε έντυπη μορφή. Ανάλογα με την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που σήμερα παρέχουν υπηρεσίες σε έντυπη μορφή ίσως θεωρούν πιο δαπανηρή την εισαγωγή των αποτελεσματικότερων ηλεκτρονικών μορφών για τα προϊόντα τους, διότι σε μια τέτοια περίπτωση θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας. Ίσως λοιπόν αυτό καθυστερήσει τη γενικά επιθυμητή εισαγωγή των ηλεκτρονικών υπηρεσιών πληρωμών.
- 11.3 Δεύτερον, η παρέκκλιση που προβλέπεται για την περίπτωση της παροχής υπηρεσιών πληρωμών από παρόχους τηλεπικοινωνιών, συστημάτων πληροφορικής ή δικτύων, κατά τους όρους του άρθρου 3 στοιχείο ι) της προτεινόμενης οδηγίας, ενδέχεται να είναι επιρρεπής σε διαφορετικές ερμηνείες. Η διάταξη δεν είναι ουδέτερη από τεχνολογική άποψη και ενδέχεται να ερμηνευτεί είτε πολύ στενά είτε πολύ διασταλτικά (π.χ. πληρωμές εκτελούμενες σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες συναλλαγών, όπως είναι το «eBay», ενδέχεται να αποκλειστούν, αν και δεν διαφέρουν ουσιωδώς από τις υπηρεσίες που θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας). Έτσι, η προτεινόμενη οδηγία θα μπορούσε να τύχει ανομοιόμορφης εφαρμογής. Εξάλλου, η σχέση μεταξύ της παρέκκλισης και των παραγράφων 8 και 9 του παραρτήματος της προτεινόμενης οδηγίας δεν είναι απόλυτα σαφής. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ προτείνει την εν γένει διαγραφή του άρθρου 3 στοιχείο ι) αυτής και των παραγράφων 8 και 9 του παραρτήματός της.
- 11.4 Στο βαθμό που το άρθρο 3 στοιχείο στ) της προτεινόμενης οδηγίας αναφέρεται στις έντυπες επιταγές, μία γενική αναφορά θα έπρεπε επίσης να γίνει στις συναλλαγματικές, συμπεριλαμβανομένων τόσο των συναλλαγματικών που καλύπτονται από τη σύμβαση της Γενεύης του 1930⁽¹⁴⁾ όσο και εκείνων που δεν καλύπτονται από αυτή.

⁽¹⁴⁾ Σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, η οποία θεσπίζει ενοποιημένη νομοθεσία για συναλλαγματικές πληρωμές και γραμμάτια.

12. Ορισμοί

- 12.1 Η προτεινόμενη οδηγία ακολουθεί δύο διαφορετικές προσεγγίσεις κατά την εισαγωγή των ορισμών. Σε ορισμένες περιπτώσεις οι ορισμοί εισάγονται δια συγκεκριμένων διατάξεων στο άρθρο 4, ενώ άλλοτε εισάγονται αποσπασματικά, σε διαφορετικές διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας (π.χ. στο άρθρο 1: «πιστωτικά ιδρύματα», «ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος», «γραφεία ταχυδρομικών επιταγών» και «ιδρύματα πληρωμών», στο άρθρο 2: «υπηρεσίες πληρωμών» και «πράξη πληρωμής», στο άρθρο 29: «συμβάσεις-πλαίσια» και στο άρθρο 51: «πολύ μικρές επιχειρήσεις»). Συνιστάται η συγκέντρωση όλων των ορισμών σε ενιαίο —ίσως στο πρώτο— άρθρο της προτεινόμενης οδηγίας. Η προσέγγιση αυτή θα ήταν μάλιστα παρόμοια με εκείνη που προκρίθηκε στην περίπτωση της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας.
- 12.2 Ταυτόχρονα τίθεται ζήτημα συμφωνίας με τους ορισμούς και τις έννοιες που χρησιμοποιεί η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, π.χ. η SFD. Ενδεικτικά, ο ορισμός του «συστήματος πληρωμών» στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να καταστεί συμβατός με το «σύστημα» κατά τους όρους της SFD, δεδομένης μάλιστα της πιθανής αλληλεπίδρασης μεταξύ των συστημάτων που καθορίζονται στην SFD και άλλων συστημάτων πληρωμών. Περαιτέρω συμφωνία θα μπορούσε να επιτευχθεί με την εισαγωγή στην προτεινόμενη οδηγία των ορισμών του «πληρωτή» και του «δικαιούχου», που περιέχονται στο άρθρο 3 του προτεινόμενου κανονισμού σχετικά με τις πληροφορίες για τον πληρωτή που συνοδεύουν τη μεταφορά χρηματικών ποσών⁽¹⁵⁾.
- 12.3 Η έννοια του «ιδρύματος πληρωμών» θα πρέπει να τροποποιηθεί κατά τρόπο ώστε να αποκλείει τη δυνατότητα φυσικών προσώπων να ασκούν δραστηριότητα ιδρύματος πληρωμών, εφόσον κάτι τέτοιο θα μπορούσε να εγείρει τον κίνδυνο ένωσης των κεφαλαίων του ιδρύματος πληρωμών με τα κεφάλαια του εκάστοτε φυσικού προσώπου.
- 12.4 Η έννοια του «λογαριασμού πληρωμής» κατά τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 7 της προτεινόμενης οδηγίας είναι ασαφής. Η ασάφεια αυτή θα πρέπει να αποκατασταθεί, δεδομένου ότι επηρεάζει ουσιωδώς την ερμηνεία της έννοιας των «υπηρεσιών πληρωμών» και του φάσματος των δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων πληρωμών. Με βάση την ισχύουσα διατύπωση δεν είναι σαφές εάν όλες οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών επιτρέπεται να παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών. Εάν αυτό επρόκειτο να επιτραπεί, οι διαφορές μεταξύ των «συμβατικών» τραπεζικών λογαριασμών και των λογαριασμών πληρωμών χρήζουν αποσαφήνισης. Εξάλλου, τα χαρακτηριστικά των λογαριασμών αυτών πρέπει να καθοριστούν με σαφήνεια. Κάποια ερωτήματα που ανακύπτουν στο πλαίσιο αυτό αφορούν το ποιος έχει δικαίωμα να παρέχει τέτοιους λογαριασμούς, ποιος δικαιούται να τους τηρεί και ποια είναι η νομική τους φύση και οι νομικές τους συνέπειες.
- 12.5 Ένα άλλο ζήτημα που χρήζει διευκρίνισης στο πλαίσιο του ορισμού του λογαριασμού πληρωμής είναι το νόημα της φράσης «[ο λογαριασμός] χρησιμοποιείται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών». Τίθεται για παράδειγμα το ερώτημα εάν κάτι τέτοιο αποκλείει τη δυνατότητα χρήσης τοκοφόρων λογαριασμών ή διατήρησης κεφαλαίων για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του απολύτως αναγκαίου για την ολοκλήρωση μιας πράξης πληρωμής. Πρέπει εξάλλου να διασφαλιστεί ότι τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να καταβάλλουν τόκο ούτε να παρέχουν άλλα κίνητρα στο δικαιούχο του λογαριασμού.
- 12.6 Ο ορισμός των «χρηματικών ποσών» στο άρθρο 4 παράγραφος 8 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να αναδιατυπωθεί, μεταξύ άλλων με αντικατάσταση του όρου «μετρητά» από αναφορά στα τραπεζογραμμάτια και κέρματα.
- 12.7 Σε ό,τι αφορά τον ορισμό του «αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης» στο άρθρο 4 παράγραφος 15 της προτεινόμενης οδηγίας, υπενθυμίζεται ότι η γνώμη CON/2005/56 της EKT της 15ης Δεκεμβρίου 2005 σχετικά με πρόταση κανονισμού (ΕΚ) για τις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών⁽¹⁶⁾ προτείνει συγκεκριμένη διατύπωση για τον ορισμό του «αποκλειστικού αναγνωριστικού κωδικού» [«αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης»], ο οποίος φαίνεται πλέον πως αποτυπώνεται στην τρέχουσα διατύπωση του κειμένου του προτεινόμενου κανονισμού. Προτείνεται η εναρμόνιση του υπό εξέταση ορισμού στα κείμενα του προτεινόμενου κανονισμού και της προτεινόμενης οδηγίας.
- 12.8 Η έννοια της «προθεσμίας εκτέλεσης» απαντά σε πλείονες αιτιολογικές σκέψεις της προτεινόμενης οδηγίας, καθώς επίσης και στο άρθρο 26 παράγραφος 1 σημείο α) ii), στο άρθρο 31 παράγραφος 1 σημείο β) ii), στο άρθρο 35 και στον τίτλο IV κεφάλαιο 2 τμήμα 2, χωρίς ωστόσο να ορίζεται. Ο ορισμός της προθεσμίας εκτέλεσης ως συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος (που, ενδεικτικά, θα μπορούσε να μετρηθεί σε εργάσιμες ημέρες ή ώρες λειτουργίας) θα ήταν χρήσιμος, καθώς θα επέτρεπε να οριστεί η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης. Εξάλλου, υπάρχουν πολλές πράξεις (π.χ. η έμβαση χρηματικών ποσών σε πελάτες που δεν αποτελούν τραπεζικά ιδρύματα) οι οποίες εκτελούνται χωρίς τη χρήση λογαριασμού πληρωμής. Ο ορισμός της προθεσμίας εκτέλεσης στην προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει να καλύψει και αυτές τις περιπτώσεις.

⁽¹⁵⁾ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών [COM(2005) 343 τελικό].

⁽¹⁶⁾ ΕΕ C 336 της 31.12.2005, σ. 109.

- 12.9 Στην ΕΕ δεν υπάρχει κοινό ημερολόγιο για τις «εργάσιμες ημέρες» και, παρ' όλο που και αυτός ο όρος απαντά σε όλη την έκταση του τίτλου IV κεφάλαιο 2 τμήμα 2 της προτεινόμενης οδηγίας, δεν ορίζεται. Για τους σκοπούς της ρύθμισης ζητημάτων επεξεργασίας και λειτουργίας, και προκειμένου να διασφαλιστεί η σαφήνεια της έκτασης των υποχρεώσεων, θα ήταν χρήσιμη η εισαγωγή του ορισμού αυτού στην προτεινόμενη οδηγία (στο άρθρο με τους ορισμούς).
- 12.10 Ο όρος «λογιστικό χρήμα» απαντά, χωρίς ωστόσο να ορίζεται, π.χ. στο άρθρο 3 στοιχείο β) και στο άρθρο 4 παράγραφος 8 της προτεινόμενης οδηγίας, καθώς επίσης και στην παράγραφο 7 του παραρτήματός της. Συνιστάται η διατύπωση ορισμού για το «λογιστικό χρήμα» (στο άρθρο με τους ορισμούς), νοούμενου ότι μόνο κεντρικές τράπεζες και πιστωτικά ιδρύματα (συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος) επιτρέπεται να διατηρούν τέτοια κεφάλαια.
- 12.11 Παρομοίως, ο όρος «υποκατάστημα» απαντά στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και στο άρθρο 20 της προτεινόμενης οδηγίας, χωρίς ωστόσο να ορίζεται. Συνιστάται η διατύπωση ορισμού για τα «υποκαταστήματα», ο οποίος να ευθυγραμμίζεται με τον ορισμό του άρθρου 1 παράγραφος 3 της ενοποιημένης τραπεζικής οδηγίας.
- 12.12 Ο ορισμός της «σύμβασης-πλαίσου» θα πρέπει να μετακινηθεί από το άρθρο 29 στο άρθρο με τους ορισμούς. Εξάλλου, για λόγους ομοιομορφίας ενδείκνυται η χρήση του όρου «σύμβαση-πλαίσιο» σε όλη την έκταση του κειμένου της προτεινόμενης οδηγίας και η αντικατάσταση από αυτόν του εναλλακτικά χρησιμοποιούμενου όρου «συμφωνία-πλαίσιο», ο οποίος απαντά στην αιτιολογική σκέψη 18, καθώς και στα άρθρα 32 και 33 της προτεινόμενης οδηγίας.
13. Συμπληρωματικά σχόλια νομικής και τεχνικής φύσης
- 13.1 Είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί εάν για τους σκοπούς της παροχής στατιστικών στοιχείων τα κράτη μέλη υποδοχής είναι δυνατό να απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών που διαθέτουν υποκαταστήματα στην επικράτειά τους την υποβολή στις αρμόδιες στατιστικές αρχές των εν λόγω κρατών μελών, π.χ. στην οικεία εθνική κεντρική τράπεζα ή/και στατιστική υπηρεσία, στοιχείων για τις δραστηριότητές τους.
- 13.2 Θα μπορούσε να διευκρινιστεί ρητά ότι με τη φράση «ανεξάρτητα από το χρησιμοποιούμενο νόμισμα», στο άρθρο 2 της προτεινόμενης οδηγίας, σκοπείται η κάλυψη των νομισμάτων χωρών εκτός της Κοινότητας.
- 13.3 Το άρθρο 1 της προτεινόμενης οδηγίας έχει τίτλο «Αντικείμενο» και θα έπρεπε, συνεπώς, να περιορίζεται σε μία στοιχειώδη παρουσίαση του αντικειμένου της προτεινόμενης οδηγίας. Θα φαινόταν καταλληλότερο, οι τέσσερις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να περιληφθούν υπό ενιαίο ορισμό του «παρόχου υπηρεσιών πληρωμών» σε άρθρο που θα περιλαμβάνει τους ορισμούς, ιδίως από τη στιγμή που και ο ορισμός του «χρήστη υπηρεσιών πληρωμών» περιλαμβάνεται στο ίδιο άρθρο.
- 13.4 Το άρθρο 11 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας, το οποίο αφορά την προσφυγή σε συνδεδεμένους αντιπροσώπους, θυγατρικές ή εξωτερική ανάθεση, αναφέρει ότι «το σύνολο [...] των δραστηριοτήτων» ανατίθεται σε εξωτερικούς συνεργάτες. Αυτό δημιουργεί πρόβλημα, καθώς θα επέτρεπε τη δημιουργία εικονικών εταιρειών που τυπικά μεν θα υπάγονταν στις διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας, αλλά τις δραστηριότητες θα ασκούσαν στην πραγματικότητα τρίτοι οι οποίοι δεν θα υπόκεινταν στις απαιτήσεις που αυτή θεσπίζει. Για το λόγο αυτό η ΕΚΤ προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 11, προς αποφυγή τέτοιων επιπτώσεων.
- 13.5 Το άρθρο 12 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας αναφέρεται στο «λειτουργικό κίνδυνο», χωρίς ωστόσο να ορίζει την έννοια αυτή. Ο απαραίτητος βαθμός ακρίβειας θα μπορούσε να επιτευχθεί με εφαρμογή του ορισμού του «λειτουργικού κινδύνου» κατά τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 22 της προτεινόμενης οδηγίας για την κεφαλαιακή επάρκεια ⁽¹⁷⁾.
- 13.6 Οι σχετικές με την τήρηση αρχείων διατάξεις των άρθρων 13 και 44 της προτεινόμενης οδηγίας υποδηλώνουν ίσως ότι η διάρκεια των υποχρεώσεων τήρησης αρχείων ενός ιδρύματος πληρωμών δεν εκτείνεται πέραν του έτους. Οι υποχρεώσεις αυτές θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν ρητά με άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, π.χ. με το άρθρο 30 της τρίτης οδηγίας για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ⁽¹⁸⁾, το οποίο θεσπίζει υποχρέωση τήρησης αρχείων τουλάχιστον για μία πενταετία.

⁽¹⁷⁾ Για τον πλήρη τίτλο βλ. υποσημείωση 9.

⁽¹⁸⁾ Οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 2005 σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15).

- 13.7 Η έννοια της «συγκατάθεσης» στο άρθρο 41 της προτεινόμενης οδηγίας δεν είναι επαρκώς σαφής. Είναι αναγκαία στο πλαίσιο αυτό η αναφορά στην ανάκληση της συγκατάθεσης, καθώς και ο ορισμός αυτής.
- 13.8 Η διατύπωση του άρθρου 52 της προτεινόμενης οδηγίας, που αφορά τις επιστροφές χρημάτων, είναι αόριστη, όταν π.χ. αναφέρεται στο δικαίωμα επιστροφής χρημάτων στην περίπτωση που το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης δεν αντιστοιχεί στο ποσό «που θα ανέμενε ένας λογικός πληρωτής, εάν ήταν στη θέση του πραγματικού πληρωτή». Η διατύπωση αυτή αφήνει μεγάλα περιθώρια ερμηνείας που επιτείνουν την ανασφάλεια στο πεδίο των πληρωμών και θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αύξηση των περιπτώσεων δικαστικής αντιδικίας, αφήνοντας τους καταναλωτές απροστάτευτους. Συνεπώς, προς ελαχιστοποίηση του κινδύνου προσφυγών στο μέλλον, θα πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η δυνατότητα αποσαφήνισης της διατύπωσης του άρθρου 52.
- 13.9 Το αμετάκλητο μίας πληρωμής είναι σημαντικό για τον δικαιούχο και, επομένως, η έννοια της ενημέρωσης του πληρωτή κατά τους όρους του άρθρου 53 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας είναι υπερβολικά γενική, καθώς το χρονικό πλαίσιο θα μπορούσε να διαφοροποιείται σημαντικά στις περιπτώσεις που η πρόσβαση του πληρωτή στις πληροφορίες πραγματοποιείται μέσω της χρήσης υπηρεσιών διαδικτυακής τράπεζας ή κοινόχρηστων τερματικών εκτύπωσης αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, σε σχέση με τις περιπτώσεις όπου ο πληρωτής λαμβάνει αντίγραφο κίνησης λογαριασμού σε έντυπη μορφή ταχυδρομικά. Συνεπώς, θα ήταν προτιμότερος ο καθορισμός συγκεκριμένου χρονικού σημείου όσον αφορά τη μεταφορά αυτή καθ' εαυτή. Προς εξασφάλιση περισσότερου χρόνου στον πληρωτή, το προβλεπόμενο χρονικό πλαίσιο θα μπορούσε να επεκταθεί από τέσσερις σε έξι εβδομάδες.
- 13.10 Παρ' ότι σαφείς και χρήσιμες, οι έννοιες της «αποδοχής» και του «ανέκκλητου» των άρθρων 54 και 56 της προτεινόμενης οδηγίας, αντίστοιχα, θα πρέπει να καταστούν συμβατές με τις έννοιες «εισαγωγή στο σύστημα» και «αμετάκλητο» της SFD.
- 13.11 Το άρθρο 54 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να διασφαλιστεί ότι το χρονικό διάστημα μεταξύ λήψης και αποδοχής ορισμένης πληρωμής δεν παρατείνεται άσκοπα.
- 13.12 Το άρθρο 65 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας, όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των κεφαλαίων, ορίζει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να μεριμνούν ώστε ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τα χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου, μόλις αυτά πιστωθούν στο λογαριασμό πληρωμών του τελευταίου. Είναι προφανές ότι τα χρηματικά ποσά είναι διαθέσιμα από τη στιγμή που πιστώνονται στο λογαριασμό του δικαιούχου. Για το λόγο αυτό δέον θα ήταν να αποσαφηνιστεί ότι αυτά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις τα λάβει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.
- 13.13 Προκειμένου οι μηχανισμοί πληρωμών να είναι σε θέση να επιτρέπουν την αποτελεσματική αυτοματοποιημένη επεξεργασία, το άρθρο 66 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί με την εισαγωγή αναφοράς στο διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού (International Bank Account Number-IBAN) ως του προτιμώμενου σε κάθε περίπτωση αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό μία εναρμονισμένη προσέγγιση στη χρήση των αποκλειστικών μέσων ταυτοποίησης.

14. Προτάσεις διατύπωσης

Εκτός από τις παραπάνω παρατηρήσεις συμβουλευτικού χαρακτήρα, κάποιες προτάσεις διατύπωσης περιέχονται στο παράρτημα.

Φρανκφούρτη, 26 Απριλίου 2006.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ

Jean-Claude TRICHET

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προτάσεις διατύπωσης ⁽¹⁾Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή ⁽²⁾Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽³⁾

Τροποποίηση 1

Αιτιολογική σκέψη 12

(12) Είναι άκρως σημαντικό για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να μπορεί να δραστηριοποιείται στο πλαίσιο ενός συστήματος πληρωμών ή να συμμετέχει σε παρόμοιο σύστημα. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησης από τις εποπτικές αρχές, θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και τη συμμετοχή στα συστήματα πληρωμών. Θα πρέπει να προβλέπεται η άνευ διακρίσεων μεταχείριση των ιδρυμάτων πληρωμών και των πιστωτικών ιδρυμάτων όσον αφορά τη λειτουργία τους στο πλαίσιο συστημάτων πληρωμών και την πρόσβασή τους σ' αυτά.

(12) Είναι άκρως σημαντικό για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να μπορεί να δραστηριοποιείται στο πλαίσιο ενός συστήματος πληρωμών ή να συμμετέχει σε παρόμοιο σύστημα. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησης από τις εποπτικές αρχές, θα πρέπει να αποσαφηνιστούν οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και τη συμμετοχή στα συστήματα πληρωμών. **Σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης και τα άρθρα 3.1 και 22 του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (εφεξής «καταστατικό του ΕΣΚΤ»), ένα από τα βασικά καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) είναι να προωθήει την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών μπορούν να παρέχουν διευκολύνσεις, και η ΕΚΤ μπορεί να θεσπίζει κανονισμούς με σκοπό την εξασφάλιση αποτελεσματικών και υγιών συστημάτων συμψηφισμού και πληρωμών, εντός της Κοινότητας και με άλλες χώρες. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσον αφορά την πρόσβαση στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και τη συμμετοχή στα συστήματα πληρωμών δεν θίγουν τις εν λόγω αρμοδιότητες της ΕΚΤ και του ΕΣΚΤ, που ισχύουν στα κράτη μέλη τα οποία έχουν υιοθετήσει το ευρώ. Θα πρέπει να προβλέπεται η άνευ διακρίσεων μεταχείριση των ιδρυμάτων πληρωμών και των πιστωτικών ιδρυμάτων όσον αφορά τη λειτουργία τους στο πλαίσιο συστημάτων πληρωμών και την πρόσβασή τους σ' αυτά.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 9.3 της γνώμης

Τροποποίηση 2

Άρθρο 1, Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη διακρίνουν τις τέσσερις ακόλουθες κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

- α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της οδηγίας 2000/12/ΕΚ·
- β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·
- γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών, όπως αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, τα οποία εξουσιοδοτούνται, βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη διακρίνουν τέσσερις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, **κατά τους ορισμούς του άρθρου [4] [Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς].**

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες διαφάνειας και καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις χρηστών και παρόχων όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

⁽¹⁾ Οι συγκεκριμένες προτάσεις διατύπωσης βασίζονται στο κείμενο της προτεινόμενης οδηγίας και περιορίζονται σε τροποποιήσεις που σκοπό έχουν να αντικατοπτρίσουν τις προτάσεις της ΕΚΤ στην παρούσα γνώμη.

⁽²⁾ Οι πλάγιοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία του κειμένου, τη διαγραφή των οποίων προτείνει η ΕΚΤ.

⁽³⁾ Οι έντονοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία του κειμένου, την προσθήκη των οποίων προτείνει η ΕΚΤ.

δ) άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία έχει δοθεί η άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, (στο εξής «ιδρύματα πληρωμών»).

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες διαφάνειας και καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις χρηστών και παρόχων όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Οι κεντρικές τράπεζες, με την ιδιότητα των νομισματικών αρχών, και οι δημόσιες αρχές οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.3 της γνώμης

Τροποποίηση 3

Άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτη υποπαράγραφος

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται αποκλειστικά στις επιχειρηματικές δραστηριότητες, που αναφέρονται στο παράρτημα, οι οποίες συνίστανται στην εκτέλεση πράξεων πληρωμής εξ ονόματος φυσικού ή νομικού προσώπου (στο εξής «υπηρεσίες πληρωμών»), εφόσον ο ένας τουλάχιστον από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται αποκλειστικά στις **υπηρεσίες πληρωμών**.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.1 της γνώμης

Τροποποίηση 4

Άρθρο 1, εξαίρεση κεντρικών τραπεζών — προτεινόμενη προσθήκη στο άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερη υποπαράγραφος

Οι κεντρικές τράπεζες, με την ιδιότητα των νομισματικών αρχών, και οι δημόσιες αρχές οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε υπηρεσίες πληρωμών τις οποίες παρέχουν κεντρικές τράπεζες.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 8 της γνώμης

Τροποποίηση 5

Άρθρο 3, τίτλος

[Δεν επηρεάζει το ελληνικό κείμενο]

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 11.1 της γνώμης

Τροποποίηση 6

Άρθρο 3 στοιχείο ι)

ι) στις πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω κινητού τηλεφώνου ή μέσω οποιασδήποτε άλλης ψηφιακής ή ηλεκτρονικής συσκευής, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις: [Διαγραφή]

i) ο πάροχος υπηρεσιών ο οποίος διαχειρίζεται το σύστημα ή το δίκτυο πληροφορικής ή τηλεπικοινωνιών συνδέεται άμεσα με την ανάπτυξη των παρεχόμενων ψηφιακών αγαθών ή υπηρεσιών ηλεκτρονικής επικοινωνίας·

ii) τα αγαθά και οι υπηρεσίες δεν μπορούν να παραδοθούν εν τη απουσία του παρόχου·

iii) δεν υφίσταται εναλλακτική δυνατότητα αμοιβής·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 11.3 της γνώμης

Τροποποίηση 7

Άρθρο 4 παράγραφος 3

«σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·

«σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών, **περιλαμβανομένων, χωρίς κανένα περιορισμό, των συστημάτων που ορίζονται και γνωστοποιούνται στην Επιτροπή ως συστήματα πληρωμών βάσει της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων** ^(FN)

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.2 της γνώμης

Τροποποίηση 8

Άρθρο 4 παράγραφος 8

«χρηματικά ποσά»: μετρητά, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·

«χρηματικά ποσά»: **τραπεζογραμμάτια και κέρματα και λογιστικό χρήμα·**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.6 της γνώμης

Τροποποίηση 9

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη διακρίνουν τις τέσσερις ακόλουθες κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

[...]

- (δ) άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία έχει δοθεί η άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, (στο εξής «ιδρύματα πληρωμών»).

«ιδρύματα πληρωμών»: κάθε νομικό πρόσωπο στο οποίο έχει δοθεί η άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 της παρούσας οδηγίας, να παρέχει και να εκτελεί υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, πλην α) των πιστωτικών ιδρυμάτων κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, β) των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ ή γ) των γραφείων ταχυδρομικών επιταγών, όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, τα οποία εξουσιοδοτούνται, βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 12.1 και 12.3 της γνώμης

Τροποποίηση 10

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

[Προσθήκη]

«υπηρεσίες πληρωμών»: οι επιχειρηματικές δραστηριότητες, που αναφέρονται στο παράρτημα, οι οποίες συνίστανται στην εκτέλεση πράξεων πληρωμής εξ ονόματος φυσικού ή νομικού προσώπου, εφόσον ο ένας τουλάχιστον από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.1 της γνώμης

^(FN) ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

Τροποποίηση 11

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους τα κράτη μέλη διακρίνουν τις τέσσερις ακόλουθες κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

- α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της οδηγίας 2000/12/ΕΚ·
- β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·
- γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών, όπως αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, τα οποία εξουσιοδοτούνται, βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·
- δ) άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα στα οποία έχει δοθεί η άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 6 της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, (στο εξής «ιδρύματα πληρωμών»).

«πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: α) πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, β) ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος, κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, γ) γραφείο ταχυδρομικών επιταγών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, το οποίο εξουσιοδοτείται, βάσει της εθνικής ή της κοινοτικής νομοθεσίας, να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών, ή δ) με την επιφύλαξη του άρθρου 21, ίδρυμα πληρωμών·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.1 της γνώμης

Τροποποίηση 12

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

[Προσθήκη]

«πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στην κατάθεση, ανάληψη ή μεταφορά χρηματικών ποσών από ένα πληρωτή σε ένα δικαιούχο, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υφιστάμενη υποχρέωση μεταξύ των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.1 της γνώμης

Τροποποίηση 13

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

[Προσθήκη]

«προθεσμία εκτέλεσης»: το χρονικό διάστημα μεταξύ της αποδοχής μιας εντολής πληρωμής από ορισμένο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και του χρονικού σημείου κατά το οποίο τίθεται στη διάθεση του δικαιούχου το ποσό που είναι πληρωτέο δυνάμει της εντολής πληρωμής·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.8 της γνώμης

Τροποποίηση 14

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

[Προσθήκη]

«λογιστικό χρήμα»: υπόλοιπα καταθέσεων που τηρούνται σε λογαριασμό σε ορισμένο πιστωτικό ίδρυμα ή κεντρική τράπεζα, ή ηλεκτρονικό χρήμα κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.10 της γνώμης

Τροποποίηση 15

Άρθρο που περιέχει τους ορισμούς

[Προσθήκη]

«σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χαρακτηριστικό της οποίας είναι ότι δεσμεύει τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών να εκτελέσει, στο μέλλον, μεμονωμένες ή διαδοχικές πράξεις πληρωμής κατ' εντολήν του πληρωτή·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 12.12 της γνώμης

Τροποποίηση 16

Νέο άρθρο 6, διαβούλευση με κεντρικές τράπεζες

[Προσθήκη]

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής διαβουλεύονται με την οικεία κεντρική τράπεζα πριν από την αποδοχή ή την απόρριψη αίτησης αδειοδότησης ή πριν από την αναστολή ή την ανάκληση της άδειας.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 4.8 της γνώμης

Τροποποίηση 17

Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2

1. Τα ιδρύματα πληρωμών έχουν το δικαίωμα να ασκούν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) παροχή υπηρεσιών πληρωμών·
- β) παροχή λειτουργικών και συναφών επικουρικών υπηρεσιών, όπως εγγύηση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·
- γ) πρόσβαση σε συστήματα πληρωμών, καθώς και σε κάθε μέσο και διαδικασία που σχετίζεται με τα συστήματα αυτά, και θέση σε λειτουργία τους με σκοπό τη μεταφορά, το συμψηφισμό και το διακανονισμό χρηματικών ποσών.

Στο πλαίσιο του σημείου α), η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της οδηγίας 2000/46/ΕΚ.

2. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τα χρηματικά ποσά τα οποία λαμβάνουν και αποδέχονται ειδικά για την παροχή υπηρεσίας πληρωμών, για να στηρίζουν άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες πλην των υπηρεσιών αυτών. Το ίδρυμα πληρωμών καταχωρεί στα βιβλία του τα χρηματικά ποσά των χρηστών τα οποία έχει αποδεχθεί για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής χωριστά από τα άλλα χρηματικά ποσά τα οποία έχει αποδεχθεί για άλλες δραστηριότητες εκτός των πληρωμών.

1. Τα ιδρύματα πληρωμών έχουν το δικαίωμα να ασκούν **αποκλειστικά** τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) παροχή υπηρεσιών πληρωμών **που επιτρέπονται σύμφωνα με τους όρους του παραρτήματος·**
- β) [η τροποποίηση δεν επηρεάζει το ελληνικό κείμενο]·
- γ) πρόσβαση σε συστήματα πληρωμών, καθώς και σε κάθε μέσο και διαδικασία που σχετίζεται με τα συστήματα αυτά, με σκοπό τη μεταφορά, το συμψηφισμό και το διακανονισμό χρηματικών ποσών, **με την επιφύλαξη του άρθρου 23.**

2. **Όταν η δραστηριότητα των ιδρυμάτων πληρωμών συνίσταται στην παροχή των υπηρεσιών πληρωμών της παραγράφου 1 στοιχείο α), η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 3 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ. Τα χρηματικά ποσά που λαμβάνει ορισμένο ίδρυμα πληρωμών μεταφέρονται στο δικαιούχο ή, σε περίπτωση μη εκτέλεσης της εντολής πληρωμής, καταβάλλονται στον πληρωτή ή σε άλλο δικαιούχο εντός της προθεσμίας εκτέλεσης που καθορίζεται στον τίτλο IV κεφάλαιο 2 τμήμα 2 της παρούσας οδηγίας.**

3. Τα ιδρύματα πληρωμών, **τα οποία** λαμβάνουν και αποδέχονται χρηματικά ποσά ειδικά για την παροχή υπηρεσίας πληρωμών, **δεσμεύουν τα ποσά αυτά ειδικά για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής για την οποία τα έχουν λάβει και δεν μπορούν να τα χρησιμοποιούν** για να στηρίξουν άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες πλην των υπηρεσιών πληρωμών **που έχει ζητήσει ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών.**

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εξασφάλιση κατάλληλων εχεγγύων με σκοπό την προστασία των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, ως ακολούθως:

- α) ένα ίδρυμα πληρωμών διαχωρίζει τα χρηματικά ποσά που λαμβάνει από χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και που έχει αποδεχτεί για ορισμένη πράξη πληρωμής από άλλα χρηματικά ποσά τα οποία έχει αποδεχτεί για άλλες δραστηριότητες, πλην της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, και τα καταχωρεί χωριστά στα βιβλία του.
- β) ένα ίδρυμα πληρωμών διατηρεί τα χρηματικά ποσά ορισμένου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών υπό όνομα λογαριασμού που καθιστά σαφή την ταυτότητα του χρήστη.
- γ) τα χρηματικά ποσά ορισμένου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών δεν επιτρέπεται να ενώνονται με χρηματικά ποσά παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή οποιουδήποτε άλλου χρήστη ή άλλου προσώπου εξ ονόματος του οποίου διατηρούνται.
- δ) τα χρηματικά ποσά ορισμένου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών προστατεύονται από αξιώσεις που εγείρουν τρίτοι κατά του ιδρύματος πληρωμών.
- ε) σε περίπτωση λήψης ενός ή περισσότερων μέτρων εξυγίανσης ή κίνησης διαδικασίας εκκαθάρισης ορισμένου ιδρύματος πληρωμών, οι αρμόδιες διοικητικές ή δικαστικές αρχές ή, ανάλογα με την περίπτωση, ο αρμόδιος διαχειριστής ή εκκαθαριστής, επιστρέφουν αμελλητί τα χρηματικά ποσά όλων των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών σε αυτούς πριν από την ικανοποίηση οποιασδήποτε άλλης απαίτησης κατά του συγκεκριμένου ιδρύματος πληρωμών.
- στ) σε περίπτωση λήψης ενός ή περισσότερων μέτρων εξυγίανσης ή κίνησης διαδικασίας εκκαθάρισης ορισμένου ιδρύματος πληρωμών και ανεπάρκειας των χρηματικών ποσών που είναι διαθέσιμα για την εξόφληση του συνόλου των κεφαλαίων που οφείλονται στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, οι αρμόδιες διοικητικές ή δικαστικές αρχές ή, ανάλογα με την περίπτωση, ο αρμόδιος διαχειριστής ή εκκαθαριστής διανέμουν αμελλητί τα παραπάνω χρηματικά ποσά στους εν λόγω χρήστες κατ' αναλογία προς το ύψος των απαιτήσεών τους και πριν από την ικανοποίηση οποιασδήποτε άλλης απαίτησης κατά του συγκεκριμένου ιδρύματος πληρωμών.

Σημείωση: προτείνεται η συμπλήρωση της ως άνω διάταξης με την εισαγωγή των ακόλουθων ορισμών στο άρθρο με τους ορισμούς της προτεινόμενης οδηγίας. Οι ορισμοί στο σύνολό τους αντλούνται απευθείας από το άρθρο 2 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων ^(FN):

- (1) «διαχειριστής»: πρόσωπο ή όργανο, διοριζόμενο από τις διοικητικές ή δικαστικές αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των μέτρων εξυγίανσης.
- (2) «διοικητικές ή δικαστικές αρχές»: οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές των κρατών μελών οι αρμόδιες για τα μέτρα εξυγίανσης ή για τις διαδικασίες εκκαθάρισης.

^(FN) ΕΕ L 125 της 5.5.2001, σ. 15.

- (3) «μέτρα εξυγίανσης»: τα μέτρα τα οποία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν ή να αποκαταστήσουν την οικονομική κατάσταση ιδρύματος πληρωμών και είναι δυνατόν να θίξουν προϋπάρχοντα δικαιώματα τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που συνεπάγονται τη δυνατότητα αναστολής πληρωμών, αναστολής εκτελεστικών μέτρων ή μείωσης των απαιτήσεων.
- (4) «εκκαθαριστής»: κάθε πρόσωπο ή όργανο διοριζόμενο από τις διοικητικές ή δικαστικές αρχές, έργο του οποίου είναι η διαχείριση των διαδικασιών εκκαθάρισης.
- (5) «**διαδικασίες εκκαθάρισης**»: **οι συλλογικές διαδικασίες τις οποίες κινούν και ελέγχουν οι διοικητικές ή δικαστικές αρχές κράτους μέλους με σκοπό τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων υπό την εποπτεία των αρχών αυτών, ακόμη και όταν η διαδικασία αυτή περατώνεται με πτωχευτικό συμβιβασμό ή άλλο ανάλογο μέτρο.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 6.3, 6.4 και 9.4 της γνώμης

Τροποποίηση 18

Άρθρο 10 παράγραφος 3

3. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών δεν είναι αποκλειστικές και δεν περιορίζονται στις υπηρεσίες πληρωμών, έχοντας υπόψη τις διατάξεις της εφαρμοστέας εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας. [Διαγραφή]

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 6.5 της γνώμης

Τροποποίηση 19

Άρθρο 11 παράγραφος 2

2. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει σε εξωτερικούς συνεργάτες το σύνολο ή μέρος των δραστηριοτήτων του, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές.

2. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει σε εξωτερικούς συνεργάτες μέρος των δραστηριοτήτων του, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές **του κράτους μέλους καταγωγής του. Εν προκειμένω, η ανάθεση δεν θίγει την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας στην οντότητα στην οποία ανατίθενται οι παραπάνω αρμοδιότητες, στην έκταση που η τελευταία αποτελεί αφ' αυτής πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.4 της γνώμης

Τροποποίηση 20

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση των διατάξεων του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση των διατάξεων του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Για να διαπιστώνουν την τήρηση των διατάξεων του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές **μπορούν να λαμβάνουν μόνο τα ακόλουθα μέτρα:**

Για να διαπιστώνουν την τήρηση των διατάξεων του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές **είναι ικανές να λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα:**

α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για το σκοπό αυτόν·

α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για το σκοπό αυτόν·

β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε εξωτερικό συνεργάτη, συνδεδεμένο αντιπρόσωπο ή θυγατρική για τους οποίους ευθύνεται το ίδρυμα·	β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε εξωτερικό συνεργάτη, συνδεδεμένο αντιπρόσωπο ή θυγατρική για τους οποίους ευθύνεται το ίδρυμα·
γ) να διατυπώνουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές·	γ) να διατυπώνουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές·
δ) να εκδίδουν προειδοποιήσεις και να επιβάλλουν ανάλογες ποινές σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης·	δ) να εκδίδουν προειδοποιήσεις και να επιβάλλουν ανάλογες ποινές σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης·
ε) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια, εφόσον δεν πληρούνται πλέον οι όροι χορήγησης που αναφέρονται στο άρθρο 5.	ε) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια, εφόσον δεν πληρούνται πλέον οι όροι χορήγησης που αναφέρονται στο άρθρο 5.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 4.7 της γνώμης

Τροποποίηση 21

Άρθρο 19 πρώτη παράγραφος

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών συνεργάζονται μεταξύ τους και, ιδίως, ανταλλάσσουν πληροφορίες ώστε να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται και, ιδίως, ανταλλάσσουν πληροφορίες ώστε να εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, **τόσο μεταξύ τους όσο και με τις κεντρικές τράπεζες του ΕΣΚΤ.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 4.8 της γνώμης

Τροποποίηση 21

Άρθρο 19 δεύτερη παράγραφος στοιχείο β)

β) των κεντρικών τραπεζών, του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας υπό την ιδιότητά της ως νομισματικής αρχής, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμόδιων για την εποπτεία συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·

των κεντρικών τραπεζών **σε τρίτες χώρες** και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμόδιων για την εποπτεία συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 4.8 της γνώμης

Τροποποίηση 23

Άρθρο 23 παράγραφος 1

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και λειτουργία τους

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και τη λειτουργία των συστημάτων αυτών να είναι αντικειμενικοί και αναλογικοί και να μην κωλύουν την πρόσβαση πέραν του αναγκαίου για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων και την προστασία της ασφάλειας του συστήματος πληρωμών από χρηματοοικονομική άποψη.

Τα συστήματα πληρωμών δεν δύνανται να επιβάλουν καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) απαγόρευση συμμετοχής σε άλλα συστήματα πληρωμών·
- β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα·
- γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε **η πρόσβαση ενός ιδρύματος πληρωμών σε κάποιο σύστημα πληρωμών:**

- α) να μην περιορίζεται λόγω διακρίσεων, εφόσον διασφαλίζεται η ασφάλεια του συστήματος πληρωμών από χρηματοοικονομική και λειτουργική άποψη και
- β) **να μην περιορίζεται** βάσει του νομικού καθεστώτος.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 9.1 και 9.4 της γνώμης

Τροποποίηση 24

Άρθρο 23 παράγραφος 2

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις απαιτήσεις που επιβάλλονται από την κοινοτική νομοθεσία στους συμμετέχοντες σε σύστημα πληρωμών και διακανονισμού τίτλων και ιδίως την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

2. Η παράγραφος 1 **δεν εφαρμόζεται στα συστήματα που ορίζονται βάσει της οδηγίας 98/26/ΕΚ και δεν θίγει τις αρμοδιότητες της ΕΚΤ και του ΕΣΚΤ βάσει του άρθρου 105 παράγραφος 2 της συνθήκης και των άρθρων 3.1 και 22 του καταστατικού του ΕΣΚΤ, όσον αφορά την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και την παροχή συστημάτων πληρωμών.**

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 9.2 και 9.3 της γνώμης

Τροποποίηση 25

Άρθρο 41

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει στην αντίστοιχη εντολή πληρωμής η οποία απευθύνεται στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Η συγκατάθεση συνίσταται στη ρητή εξουσιοδότηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να πραγματοποιήσει μια πράξη ή σειρά πράξεων πληρωμής.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής δεν θεωρείται εγκεκριμένη.

Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκριθεί από τον πληρωτή πριν ή μετά την εκτέλεσή της.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει στην αντίστοιχη εντολή πληρωμής η οποία απευθύνεται στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Η συγκατάθεση συνίσταται στη ρητή εξουσιοδότηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να πραγματοποιήσει μια **καθορισμένη** πράξη πληρωμής ή μία **καθορισμένη** σειρά πράξεων πληρωμής.

Ανάκληση της συγκατάθεσης επιτρέπεται σύμφωνα με τους όρους που συνομολογούνται συμβατικά μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή, το αργότερο κατά το χρόνο της αποδοχής της εντολής πληρωμής ή κατά το χρόνο που η εντολή πληρωμής καθίσταται ανέκκλητη σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 56.

Ελλείψει **συγκατάθεσης ή σε περίπτωση έγκυρης ανάκλησής της**, η πράξη πληρωμής δεν θεωρείται εγκεκριμένη.

Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκριθεί από τον πληρωτή πριν ή μετά την εκτέλεσή της.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 13.7 και 13.10 της γνώμης

Τροποποίηση 26

Άρθρο 53 παράγραφος 1

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να ζητεί την επιστροφή των χρημάτων το αργότερο εντός τεσσάρων εβδομάδων από τη στιγμή που ενημερώθηκε για την πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών [...].

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να ζητεί την επιστροφή των χρημάτων το αργότερο **έξι εβδομάδες από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών** [...].

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.9 της γνώμης

Τροποποίηση 27

Άρθρο 54 παράγραφος 2

2. Σε περίπτωση πράξεων πληρωμής που πραγματοποιούνται ηλεκτρονικά, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει το χρήστη για την αποδοχή της εντολής εκτέλεσης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και, σε κάθε περίπτωση, πριν από το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της αποδοχής, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.

2. Σε περίπτωση πράξεων πληρωμής που πραγματοποιούνται ηλεκτρονικά, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει το χρήστη για την αποδοχή της εντολής εκτέλεσης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση **μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής** και, σε κάθε περίπτωση, πριν από το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της αποδοχής, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.11 της γνώμης

(*) ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

Τροποποίηση 28

Άρθρο 65 παράγραφος 1 πρώτη υποπαράγραφος

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τα χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου, μόλις αυτά πιστωθούν στο λογαριασμό πληρωμών του τελευταίου.

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τα χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου **αμέσως μόλις τα λάβει**.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.12 της γνώμης

Τροποποίηση 29

Άρθρο 66 παράγραφος 1

[...] Εφόσον έχει καθοριστεί ως το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, ο κωδικός IBAN υπερισχύει έναντι του ονόματος του δικαιούχου, εφόσον παρέχεται και αυτό συμπληρωματικά. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει, ωστόσο, να επαληθεύει, ει δυνατόν, αν το πρώτο συμφωνεί με το δεύτερο.

[...] Εφόσον **καθορίζεται** ως το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, ο κωδικός IBAN υπερισχύει έναντι **κάθε άλλου αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης, περιλαμβανομένου** του ονόματος του δικαιούχου, **εφόσον το άλλο αυτό μέσο ταυτοποίησης** παρέχεται συμπληρωματικά **προς τον κωδικό IBAN**. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει, ωστόσο, να επαληθεύει, ει δυνατόν, αν τα παρεχόμενα **αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης** συμφωνούν μεταξύ τους.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 13.13 της γνώμης

Τροποποίηση 30

Άρθρο 77 παράγραφος 1

Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή πληρωμών (στο εξής «η επιτροπή»), η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προΐσταται εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή πληρωμών (στο εξής «η επιτροπή»), την οποία απαρτίζουν εκπρόσωποι των κρατών μελών και **παρατηρητές από την ΕΚΤ**, και της οποίας προΐσταται εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παράγραφο 10 της γνώμης

Τροποποίηση 31

Παράρτημα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ» ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

- (1) Καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο είτε από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη είτε από άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
- (2) Αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο είτε από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη είτε από άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
- (3) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, περιλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, εφόσον τα κεφάλαια είναι κατατεθειμένα σε λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, περιλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, περιλαμβανομένων των πάγιων εντολών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ» ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 4

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, μπορούν να παρέχουν τις ακόλουθες υπηρεσίες πληρωμών:
 - i) Καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο είτε από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη είτε από άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και όλες τις δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 - ii) Αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο είτε από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη είτε από άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και όλες τις δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 - iii) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, περιλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, εφόσον τα κεφάλαια είναι κατατεθειμένα σε λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του χρήστη ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, περιλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·

- (4) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό όριο χορηγούμενο στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου η οποία τροποποιεί την οδηγία 87/102/ΕΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, καθώς και άλλη εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία:
- εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, περιλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - εκτέλεση μεταφορών πιστώσεων, περιλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
- (5) Έκδοση καρτών πληρωμής που επιτρέπουν στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρει χρηματικά ποσά.
- (6) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, περιλαμβανομένης της μεταφοράς χρηματικών ποσών, εφόσον το ηλεκτρονικό χρήμα, κατά την έννοια της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, εκδίδεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- (7) Υπηρεσίες εμβασμάτων, στο πλαίσιο των οποίων ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αποδέχεται τα μετρητά, το λογιστικό χρήμα ή το ηλεκτρονικό χρήμα που καταθέτει ο χρήστης με αποκλειστικό σκοπό την εκτέλεση πράξης πληρωμής και τη μεταφορά των χρηματικών ποσών στο δικαιούχο.
- (8) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, όπως κινητά τηλέφωνα ή άλλες ψηφιακές ή ηλεκτρονικές συσκευές, εφόσον ο πάροχος των υπηρεσιών ο οποίος εκμεταλλεύεται το σύστημα ή δίκτυο πληροφορικής ή τηλεπικοινωνιών διευκολύνει την πληρωμή αγαθών ή υπηρεσιών που δεν είναι ψηφιακά αγαθά ή υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας και επομένως δεν παρέχονται μέσω του ίδιου του μέσου εξ αποστάσεως επικοινωνίας.
- (9) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής με οποιοδήποτε μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, όπως κινητά τηλέφωνα ή άλλες ψηφιακές ή ηλεκτρονικές συσκευές, εφόσον ο πάροχος των υπηρεσιών ο οποίος διαχειρίζεται το σύστημα ή δίκτυο πληροφορικής ή τηλεπικοινωνιών απλώς ρυθμίζει τη μεταφορά χρηματικών ποσών για την πληρωμή ψηφιακών αγαθών ή υπηρεσιών ηλεκτρονικής επικοινωνίας που παρέχονται μέσω του ίδιου του μέσου εξ αποστάσεως επικοινωνίας, χωρίς καμία άλλη παρέμβαση στην παρεχόμενη υπηρεσία.
- εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, περιλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
- iv) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, περιλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, στο πλαίσιο των οποίων το ηλεκτρονικό χρήμα **κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β)** της οδηγίας 2000/46/ΕΚ εκδίδεται από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών.
2. Τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, εξαιρουμένων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, μπορούν να παρέχουν τις ακόλουθες υπηρεσίες πληρωμών:
- i) Εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό όριο χορηγούμενο στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη ^(FN), καθώς και άλλη εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία:
- εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, περιλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης·
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο·
 - εκτέλεση μεταφορών πιστώσεων, περιλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
3. Τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, και τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν τις ακόλουθες υπηρεσίες πληρωμών:
- i) έκδοση καρτών πληρωμής που επιτρέπουν στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρει χρηματικά ποσά, **στην περίπτωση που ο λογαριασμός του κατόχου της κάρτας τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα.**
- ii) υπηρεσίες εμβασμάτων, στο πλαίσιο των οποίων ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αποδέχεται **τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα**, το λογιστικό χρήμα ή το ηλεκτρονικό χρήμα που καταθέτει ο χρήστης με αποκλειστικό σκοπό την εκτέλεση πράξης πληρωμής και τη μεταφορά των χρηματικών ποσών στο δικαιούχο.

Αιτιολογική βάση — Βλέπε παραγράφους 6.2 και 11.3 της γνώμης

^(FN) ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).